

Список використаних джерел:

1. Дудіна Н.В. Оплата праці у виробничих галузях США: досвід і перспективи використання в Україні :автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.09.01 [Електронний ресурс] / Н.В. Дудіна ; НАН України ; Ін-т економіки. – К., 2001. — 19 с. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/ard/2001/01dnvpvu.zip>.

2. Остафійчук А.В. Удосконалення системи стимулювання праці персоналу виробничих підрозділів машинобудівних підприємств : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04 [Електронний ресурс] / А.В. Остафійчук ; Східноукр. Нац. ун-т ім. В. Даля. – Луганськ, 2009. – 21 с. – укр. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/ard/2009/09oavmp.zip>.

3. Кроленко А.В. Оплата праці в умовах ринкової трансформації економіки: сутність, функції, напрямки реформування :автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.01.01 [Електронний ресурс] / А. В. Кроленко ; Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2004. – 19 с. : рис. -укр. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/ard/2004/04kavfnr.zip>.

4. Федорова В.А. Економіка підприємства та міжнародних компаній [Текст] : навч. посіб. / В.А. Федорова, О.А. Соловійова. — К. : Центр учбової літератури, 2008. — 232 с.

Ключові слова: організація оплати праці, фонд оплати праці, показники трудової участі, трудовий потенціал, індекс трудового потенціалу.

Ключевые слова: организация оплаты труда, фонд оплаты труда, показатели трудового участия, трудовой потенциал, индекс трудового потенциала.

Keywords: the organization labour of payment, labour payment fund, labour participation index, labour capacity, labour capacity index.

УДК 347.77.023 (7/8)

Яшарова М. М., к.юр.н., старший викладач, ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

ВИНАХІДНИЦТВО ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЗА АМЕРИКАНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Яшарова М. М. Винахідництво державних службовців за американським законодавством. Розглянуті питання щодо проблем законодавчого закріплення винахідницьких відносин за участю державних службовців в США.

Яшарова М. Н. Изобретательство государственных служащих по американскому законодательству. Рассмотренные вопросы относительно проблем законодательного закрепления изобретательских отношений при участии государственных служащих в США.

Yasharova M.N. Invention of Civil Servants on the American Legislation. Considered questions in relation to the problems of the legislative fixing of inventor relations with participation of civil servants in the USA.

Постановка проблеми. В сучасних умовах розширення міжнародних економічних зв'язків у всесвітньому масштабі й підвищення значення інтеграційних процесів в економіці, стає необхідним дослідження закордонного досвіду в певних сферах, немаловажною з яких є винахідницькі відносини, в цілому, й службові винаходи, зокрема.

Це обумовлено: по-перше - прийняттям уніфікованих патентних міжнародних актів, які створюються на основі законодавства більш розвинутих країни, по-друге – розширенням економічного співробітництва між країнами, яке є передумовою укладання різного роду угод за участю іноземного контрагента, що потребує знання законодавства його країни, по-третє - розвитком технологічних процесів, які перш за все залежить від втілення нових ідей, що в більшому ступеню пов'язане із винахідництвом, по-четверте - розповсюдженням службового винахідництва в Україні, яке в сучасних умовах потребує більш досконалого регулювання, що може бути забезпечено шляхом застосування досвіду інших країн, зокрема США.

Особливого дослідження потребують питання винахідництва державних службовців, оскільки цей різновид службових винаходів є не тільки суспільно корисним, але виражає державний інтерес, саме тому досвід законодавчого забезпечення винахідницької відносин державних службовців США має немаловажне значення для відповідного право творення в Україні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання службового винахідництва досліджуються такими вченими як Ю. Бошицький, Я. Воронін, Л. Глухівський, А. Карпенко, В. Клявін, В. Соловійова, Л. Федченко, Т. Ярошевська та ін.. Щодо особливостей правового забезпечення патентних відносин у закордонних країнах, то вони проаналізовані у працях Г.Андрощука, І. Басовец, Є. Богатих, М. Богуславського, Я. Ващука, В. Деметьєва, В. Діденко, В. Єрмоменко, Ю. Капіци, О. Кузьміна, П. Розенберга, С. Руденко, С. Феліциної, Є. Флейшица, Н. Фелелова, Н.Фінкеля, Г. Тицької, Л. Трахтенгерц та ін.

Проте у жодному з цих доробків не проведено комплексного та ґрунтового дослідження винахідництва державних службовців за американським законодавством, що й робить актуальною та доцільною представлену наукову працю.

Мета дослідження. Проведено аналіз позитивних та негативних рис законодавчого закріплення винахідницьких відносин за участю державних службовців в США, які можуть стати в нагоді при опрацюванні відповідного законодавства України.

Викладання основного матеріалу дослідження. Особливе значення в американській системі службового винахідництва мають винаходи державних службовців. Це обумовлено тим, що сучасний курс зовнішньої політики примушує уряд США витратити колосальні грошові кошти на науково-дослідні роботи саме військового характеру. Ці роботи ведуться головним чином в галузі ракетобудування, авіації, засобів транспорту і комунікації, атомної енергії тощо, що й обґрунтовує розвиток винахідницької діяльності службовців цих сфер [1, с. 185].

Внаслідок привласнення результатів таких досліджень в загальному обсязі патентних прав відбувається безперервне збільшення частки уряду США. І хоча в американській правовій літературі все ще йдуть дискусії про те, чи має право уряд взагалі виступати як патентовласник, фактично він вже здійснює володіння патентами, які представляють значну економічну цінність [2, с. 198].

В цих умовах питання про права урядових службовців-винахідників на створені ними в період знаходження на державній службі винаходу набуває не тільки теоретичного, але й істотного практичного інтересу, викликають значні розбіжності в поглядах між відомчими установами, а також приватними компаніями [3, р. 478].

Ще в 1924 р. Міжвідомча патентна рада вказувала в доповіді президентові США, що за відсутності контракту, що передбачає інші умови, всякий патент, взятий урядовим службовцем на винахід, створений ним в період проходження державної служби, є його власністю.

Щоб не допустити при цьому зневаги інтересів держави, Рада рекомендувала прийняти спеціальний законодавчий акт, відповідно до якого одним з обов'язкових пунктів трудового договору особи, що перебуває на службі в урядів, була б умова про передачу нею уряду винаходів, зроблених в період перебування на службі, робота над

якими відносилися б до її службових обов'язків. Не дивлячись на те, що до цього питання неодноразово поверталися і надалі воно так і не було вирішено в законодавчому порядку і не одержало цілком певного рішення в судових органах, хоч і мав місце ряд відповідних судових прецедентів [4, с. 296].

Найбільш авторитетним прецедентом (the leading case) визнається рішення Верховного суду США, винесене за позовом уряду США до компанії Dubilier Condenser Corporation. Обставини цієї справи заслуговують докладнішого розгляду. Данмор і Лоуелл, фізики, що перебувають на службі Національного бюро стандартів, були зайняті виконанням дослідницької роботи в лабораторії радіосекції електричного відділення бюро. У радіосекції працювало близько 20 учених, розділених на робочі групи. Групі, в якій працювали Данмор і Лоуелл, була доручена розробка повітряного радіозв'язку, тоді як одна з інших груп працювала над проблемою радіоприймальних пристроїв. Розробляючи доручену їм проблему, Данмор і Лоуелл створили попутно 2 винаходи, що відносяться до застосування змінного струму в радіосприймаючому пристрої і гучномовці, а Данмор - ще і третій винахід, що відноситься до застосування змінного струму в телеграфному реле. Всі три винаходи були створені частково в робочий час, з використанням державного устаткування, апаратури і матеріалів, з відома і схвалення безпосереднього начальства винахідників. Одержавши патенти, винахідники передали свій винахід фірмі Dubilier Condenser Corp., яка погодилася надати уряду безвідплатну, просту ліцензію. Уряд США, з свого боку, пред'явив до компанії позов про визнання за ним права власності на всі три винаходи. При розгляді цієї справи Верховний суд США виходив з того, що положення урядового службовця нічим не відрізняється від положення службовця приватної компанії. За відсутності прямої угоди про те, що працівник спеціально найнятий для створення даного винаходу, воно як один з видів приватної власності належить винахідникові. Вказавши, що в даній справі відсутні докази того, що Данмор і Лоуелл були прийняті на роботу для створення саме спірних винаходів, суд відкинув позовні вимоги уряду.

Можливо, що при визначенні кінцевого результату даної судової суперечки зіграла свою роль і та обставина, що інтереси винахідників в ньому фактично співпадали з інтересами корпорації, яка формально виступала як відповідач у справі. Трохи інакше підійшов Верховний суд США при розгляді цієї справи до визначення прав винахідників-державних службовців взагалі. Встановивши, що конгрес США утримується від вирішення цього питання в законодавчому порядку, суд визнав недоцільним вдаватися в розгляд питання про те, чи має право уряд США здійснювати подібне регулювання самостійно, без санкції конгресу, і, нарешті, визнав себе некомпетентним вирішити в загальному вигляді питання про право державних службовців на створені ними в процесі роботи винаходу.

23 січня 1950 р. президент США Трумен підписав виконавчий наказ № 10 096 «Про встановлення єдиної патентної політики уряду щодо винаходів, зроблених державними службовцями і про адміністрацію для здійснення такої політики» [5, р. 28]. У п. «а» § 1 цього наказу встановлюється як основне правило, що до уряду переходять всі права, титул і інтереси на будь-який винахід, зроблений державним службовцем 1) у робочий час або 2) за допомогою апаратури, устаткування, матеріалів, грошових коштів, інформації, що належать уряду, часу або послуг інших державних службовців, або 3) яке має пряме відношення або зроблене для виконання службових обов'язків винахідника. Часом створення винаходу вважається найбільш рання дата, коли 1) винахід застосований на практиці, 2) істотні елементи винаходу у письмовій формі визначені настільки ясно і повно, що його практичне втілення може бути здійснено досвідченим в даній галузі особою.

Під державними службовцями, на яких розповсюджується цей наказ, розуміються працюючі повний, так і неповний робочий день службовці державних установ, науково-дослідних центрів, лабораторій, а також консультанти. Для останніх, проте, може бути

зроблене виключення відносно дії наказу з урахуванням у кожному окремому випадку наступних обставин: 1) наявність у однієї особи зобов'язань, виконання яких стало б для неї неможливим в результаті здійснення вимог, що витікають з виконавчого наказу № 10096, 2) період часу, протягом якого дана особа працювала або ще повинна працювати для уряду, 3) цілі, для здійснення яких її найнято і 4) будь-які інші факти, які будуть визнані такими, що мають відношення до справи.

У п. «в» § 1 наказу зацікавленому відомству дозволяється як виняток зі схваленням голови урядового патентного бюро (G.P.B.) зберігати за винахідником право на патент за умови надання уряду невідмінній простій безвідплатній ліцензії. Таке виключення може бути допущено лише тоді, коли внесок уряду у створення винаходу, оцінений на основі трьох критеріїв, перерахованих в п. «а» § 1 наказу, є з погляду «справедливості» недостатнім, щоб вимагати передачі уряду права на винахід цілком, або коли інтерес уряду до привласнення даного винаходу дуже незначний, щоб пред'являти вимогу про таку передачу.

У п. «с» § 1 наказу встановлюється, що винаходи винні презюмуватися зробленими при обставинах, передбачених в п. «а» § 1 наказу, якщо вони створені службовцями, в обов'язки яких входить винахідництво або удосконалення патентоспроможних об'єктів, або та чи інша функція з проведення, виконання або нагляду за дослідницькою або винахідницькою роботою. У решті випадків презюмується, що винахід підпадає під дію п. «в» § 1 наказу.

Будь-яка з цих презумпцій, відповідно до п. «с» § 1 наказу, може бути оскаржена шляхом доведення фактів протилежного змісту, за допомогою яких обґрунтовується збереження права на патент за винахідником.

Як видно з аналізу змісту § 1 наказу, встановлені в ньому правила дають можливість уряду США, практично у всіх випадках, коли він з яких-небудь причин буде в цьому зацікавлений, здійснювати безвідплатне привласнення створених державними службовцями винаходів [6, р. 274]. Він завжди в змозі довести, керуючись положеннями названого наказу, своє право на безвідплатне використання винаходу, що зацікавило його. Саме такий висновок робиться й американськими дослідниками цього питання [7, р. 271].

Наказ встановлює, таким чином, для винахідників - державних службовців правовий режим, який ставить їх в гірше положення, ніж те, в якому знаходяться винахідники — службовці приватних компаній. Відносно останніх «загальне право», допускаючи обґрунтованість вимог компаній про передачу їм прав на винаходи, обумовлює задоволення подібних вимог наявністю спеціальних договорів з винахідниками про поступку ними всіх своїх майбутніх винаходів, зроблених в період перебування на службі даної корпорації або протягом відомого періоду часу після її закінчення за спеціальну додаткову винагороду [8, с. 167]. Навіть і цих мізерних гарантій даний наказ не передбачає. Була, правда, зроблена спроба тлумачити § 1 наказу як встановлення договірних зобов'язань на основі подразумеваємого трудовим договором із службовцем права президента встановлювати правила праці, що відносяться до особового складу органів виконавчої влади. Але витікаючий з подібного тлумачення висновок про визнання рівної правової сили як за формально добровільним, так і за примусово покладеним зобов'язанням про поступку майбутніх винаходів, виглядає таким надуманим, що і самі автори подібних концепцій відносяться до них скептично. Відсутність в наказі умови про додаткову винагороду так очевидно, що цю його особливість вже ніякими прийомами тлумачення приховати не можна.

Цікаво також відзначити, що, всупереч сталому в американській конституційній практиці принципу, згідно якому президент має право здійснювати адміністративне регулювання тільки тих питань, які вже розглянуті конгресом в законодавчому порядку даний наказ [9, р. 266] був виданий за відсутності якої-небудь правової санкції з боку конгресу. Конституційність цього наказу оскаржується і самими американськими авторами. Так, наприклад, Жербер заперечує конституційний характер цього наказу як

таке, що позбавляє службовців одного з видів особистої власності за відсутності відповідного закону [10, р. 426]. Формен оскаржує правомірність встановленого наказом регулювання з тієї причини, що воно змінює трудовий договір із службовцями в гіршу для останніх сторону без належного зустрічного задоволення тощо.

Таким чином, застосована в даний час в США система розмежування прав на винаходи, створені державними службовцями, не забезпечує належного захисту інтересів цієї категорії винахідників. Вона дозволяє уряду безоплатно використовувати основну масу створених ними винаходів, що не виключає, звичайно, можливості заохочувальних премій та інших виплат авторам за розсудом адміністрації. Аналіз правових норм, що діють в цій області, свідчить про те, що у відношенні до державних службовців-винахідників уряд США, всемірно захищаючи інтереси держави, прагне до того, щоб всіма засобами, у тому числі і правовими, забезпечити можливість максимальної експлуатації творчої праці службовців державних установ.

Тяжке положення державних службовців-винахідників вже давно звернуло на себе увагу і з'явилося предметом дискусії в американській літературі [11, р. 7]. Проте це питання викликає інтерес в США певним чином із-за гострого бракування висококваліфікованих науково-дослідних кадрів, які могли б служити в системі урядових установ, зниження винахідницької активності працюючих в цій системі фахівців, а, також внаслідок боротьби, протилежних інтересів окремих монополій [12, с. 24].

З питання про взаємні права службовців і уряду на створені в період служби винаходи в американській правовій літературі існує три основні концепції:

1) Теорія повного переходу всіх прав на ці винаходи до уряду («title theorie»), реально втілена в нормах виконавчого наказу № 10096.

2) Теорія збереження за винахідником права на патент з наданням уряду права безвідплатною ліцензій («license theories») [13, с. 144].

3) Теорія розмежування взаємних прав: уряду і винахідника на основі правильного врахування «публічного, інтересу», прихильники якої намагаються знайти середнє між двома крайніми точками зору рішення питання («middle-ground theorie») [14, р. 331].

Жодна з цих теорій не забезпечує реального захисту інтересів винахідників, але кожна з них має істотні особливості у підході до рішення окремих практичних питань, обумовлених відмінністю інтересів окремих економічних угруповань.

Розглянемо, наприклад, внесений 28 серпня 1957 р. Емануелем Келлером на розгляд палати представників конгресу США проект сумісної резолюції, в якому знайшла віддзеркалення «middle-ground theorie». Розділ «В» цього проекту встановлює критерії для розмежування взаємних прав, визначати які має кожне відомство за винятком випадків, прямо передбачених законом. У п. 1 передбачається збереження всіх прав за винахідниками, за вилюченням випадків, що підпадають під дію пп. 2 і 3. Згідно п. 2 мається на увазі надання уряду безвідплатної ліцензії на використання винаходів, зроблених або розвинених до практичного втілення за допомогою урядових засобів, апаратури, матеріалів в службовий час тощо, в тих випадках, коли їх режим не підпадає під дію п. 3. Відповідно до п. 3 намічається перехід до уряду всіх прав на винаходи, що виникли в результаті виконання роботи із створення винаходів, для здійснення якої цей службовець був спеціально найнятий. Причому, якщо інтерес уряду до використання винаходу буде незначним, то, відповідно до п. 4 ті ж проекти, він має право обмежуватися вимогою безвідплатної ліцензії. У розділі «С» указується на можливість оскарження рішення керівника відомства протягом 45 днів з дня отримання цього рішення. Скарга подається на ім'я міністра юстиції, рішенням якого закінчується розгляд справи в адміністративному порядку. Проте до закінчення річного терміну вказане рішення може бути опротестовано в судовому порядку.

Ухвалення зазначеного проекту, поза сумнівом, дещо поліпшило б положення винахідників, що знаходяться на державній службі. Проте він, як і раніше, передбачає перехід до уряду прав на значну категорію винаходів і, як правило, безвідплатне їх

використання у всіх випадках, коли винахідник в якій-небудь формі використовував урядову допомогу або засоби, матеріали тощо при їх створенні.

Висновки: На підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що стосовно до державних службовців-винахідників уряд США, всемірно захищаючи інтереси держави, прагне до того, щоб всіма засобами, у тому числі і правовими, забезпечити можливість максимальної експлуатації творчої праці службовців державних установ. В цілому в США склалися три моделі взаємовідносин між службовцями-винахідниками та урядом: модель повного переходу всіх прав на ці винаходи до уряду; модель збереження за винахідником права на патент з наданням уряду права безвідплатною ліцензій; модель розмежування взаємних прав: уряду і винахідника на основі правильного врахування «публічного інтересу». Вказані вище позитивні та негативні риси законодавчого закріплення винахідницьких відносин за участю державних службовців в США можуть стати в нагоді при опрацюванні відповідного законодавства України.

Список використаних джерел:

1. Патентное законодательство зарубежных стран: Переводы / Сост. Н.К. Финкель. Т. 1. - М., 1987. - С. 184 - 185.
2. Розенберг П. Основы патентного права США / П. Розенберг - М.: Прогресс, 1979. - 462 с
3. The Government Patents Board-Determination of Patent Rights in Inventions Made by Government Employees. J. P. O. S., 1953. vol. 35, p. 95; United States Patents Ownership Policy and Some of Its Administrative Implications. J. P. O. S., 1956, vol. 38, pp. 380, 478, 534, 647, 704, 762, 866; United States Patents Ownership Policy and Some of Its Administrative Implications J.P.O.S., 1957, vol. 39, p. 62; Federal Employee "Invention Rights — What kind of Legislation. // J. P. O. S. - 1958. - vol. 40.- p. 468.
4. Соловьева С.В. Регулирование режима изобретений в законодательстве США // Законодательство о науке: Современное состояние и перспективы развития / Отв. ред. В.В. Лапаева. - М., 2004. - С. 296.
5. Patent Manual for Employees of the United States Department of Agriculture. Agriculture Handbook No III. United States Department of Agriculture. Washington, 1957, Appendix, «B», pp. 46—49; Patent Practices of the Department of Commerce. Preliminary Report of the Subcommittee on Patents, Trademarks and Copyrights of the Committee on the Judiciary U. S. Senate, 87-th Congress, 1-st Session. - Washington, 1961. - p. 28
6. Marcus B. Finnegan and Richard W. Pogue. Federal Employee Invention Rights-Time to Legislate. // J. P. O. S. - 1958. - vol. 40. - p. 274, note 44
7. Forman, op. cit., p. 141; Marcus B. Finnegan and Richard W. Pogue Federal Employee Invention Rights time to Legislate. // J. P. O. S., 1958. - vol. 40. - p. 271.
8. Захист прав інтелектуальної власності: досвід Сполучених Штатів Америки. - 36. документів, матеріалів, статей / За заг. ред. О.Д. Святоцького. - К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. - 368 с.
9. Edward L. Barret, Paul W. Bruton, John Honnold. Constitutional Law. Cases and Materials. - Brooklyn. The Foundation Press, Inc., 1959. - pp. 266, 267
10. Eliot Gerber. Patents-Inventions by Federal Employees and Contractors Disposition of Title and Rewards. // J. P. O. S.. - 1953. - vol. 35. - pp. 426—431.
11. Captain George Roillard. Patents Araising from Government Sponsored Research // J. P. O. S.. - 1960. - vol. 42. - pp. 6, 7
12. Прахов Б. Питання державного регулювання і участі держави в патентно-правових відносинах / Б. Прахов // Інтелектуальний капітал. - 2004. - № 2.- С. 22-30.
13. Асиновский М. Л. Права государственных служащих США на созданные ими изобретения / М. Л. Асиновский. //Правоведение. -1963. - № 3. - С. 143 - 148.
14. Marcus B. Finnegan and Richard W. Pogue. Federal Employee Invention Rights Time to Legislate. J.P.O.S. - 1958. - vol. 40. - pp. 331—342.

Ключові слова: патентування, інтелектуальна власність, промислова власність, службовий винахід, винахідницьке законодавство.

Ключевые слова: патентование, интеллектуальная собственность, служебные изобретения, промышленная собственность, изобретательское законодательство.

Keywords: patenting, intellectual property, employee inventions, industrial property, inventor legislation.

УДК 336.71 (479.24)

Бабаев А. М., дисертант,
Азербайджанский государственный
экономический университет

НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ПОСТРОЕНИЯ СИСТЕМЫ НАЛОГООБЛАЖЕНИЯ БАНКОВСКОГО СЕКТОРА В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Бабаев А. М. Деякі аспекти побудови системи оподаткування банківського сектора в Азербайджані. Проаналізовані основні підходи до побудови системи оподаткування банківського сектора в Азербайджані і визначені пріоритети для стимулювання роботи системи оподаткування банківських операцій в країні.

Бабаев А. М. Некоторые аспекты построения системы налогообложения банковского сектора в Азербайджане. Проанализированы основные подходы к построению системы налогообложения банковского сектора в Азербайджане и определены приоритеты для стимулирования работы системы налогообложения банковских операций в стране.

Babaev A. M. Some aspects of building a system of taxation of the banking sector in Azerbaijan. Examine basic approaches to building a system of taxation of the banking sector in Azerbaijan and identifies priorities for stimulating the system of taxation of banking operations in the country.

Постановка проблеми. Мировой финансовый кризис выявил немало проблем не только в теории и практике финансовой политики, но в целом макроэкономической политики. В результате активизировались дискуссии, посвященные анализу регулирования финансовой системы, проблем денежно-кредитной политики и т.д. В ходе современных дебатов уделяется внимание и очень специфическому вопросу – налогообложения банковского сектора. Уже сейчас предлагается ввести НДС для финансовых услуг. В связи с этим возникает обычный вопрос. Что нам делать? Надо ли учесть «новых рецепты» при построении и совершенствовании налогообложения банковского сектора? Отвечая на эти вопросы нужно учитывать некоторые аспекты проблемы и в теоретическом в плане, и практических реалий.

Анализ последних исследований и публикаций. Во-первых, несмотря бушующим финансовым кризисам, ни один профессиональный экономист не поставил под сомнения Шумпетерскую истину. Точнее все теоретики признали и признают, что рынок капитала «штаб капиталистической экономики» [1]. Одним словом, финансовая система была и будет «...эликсиром питающим процесс созидательного разрушения» [2].

Во-вторых, чрезмерная либерализация и неадекватное регулирование финансовой системы не была единственной причиной глобального кризиса. Мау точно указал, что серьезная трансформация целевого функции бизнеса – позволяющий сохранению старых неэффективных производств был фундаментальной предпосылкой кризиса [3].